

[Westermann.]

ikke væsentligt afviger fra hinanden inden for de forskellige Lønklasser. Naar Reguleringstillægsportionerne for de allerlaveste Lønninger er paa 96 Kr. mod for de højeste Lønninger 144 Kr., bliver Reguleringstillægget med den Progression, vi har for Skatten, i Virkeligheden, efter at Skatten er betalt, det samme for de højest lønnede og de lavest lønnede. Det maa medføre en Udjævning mellem de højere og de lavere Lønklasser, som efter min Mening utvivlsomt vil gøre, at Staten ikke kan faa de Folk ind, som kan beklæde Chefstillingerne, de højere Stillinger. Det er et Forhold, som jeg tror, at ikke alene den højtærede Finansminister, men enhver i Centraladministrationen er bekendt med, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa Folk ind til de højere Stillinger, fordi Statens Lønninger ikke længere kan konkurrere med Lønningerne i de private Erhverv, end ikke naar man tager i Betragtning den Pension og de andre Goder, der ydes Tjenestemændene. Jeg vil derfor mene, at man i den siddende Lønningskommission maa tage under alvorlig Overvejelse at faa en Del af disse Reguleringstillæg ind i den pensionsgivende Løn, men jeg vil ikke mene, det vil være rigtigt at gøre det ved at tage et Antal af de nuværende Reguleringstillæg, fordi dette ikke vil give det rette Billede, det, som man i sin Tid dannede, da man lavede Lønningsloven, men at man maa gennemføre en vis procentvis Stigning inden for de forskellige Lønklasser.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om det, som der i de sidste Dage er rejst en Debat om inden for Dagspressen, nemlig Spørgsmaalet om de samgifte, saaledes som det er bestemt i Tjenestemandsløvens § 91, Stk. 6, hvorledes disse skal aflønnes med Hensyn til Reguleringstillæg. Ogsaa her bliver, efterhaanden som Antallet af Tillæg vokser, dette Tillæg for de samgifte grellere og grellere, og i Forholdet mellem dem og saadanne, som ikke bliver aflønnet paa denne Maade, faar Reguleringstillægget efterhaanden mere Karakter af Understøttelse end Løn, fordi Lønnen efterhaanden bliver mere og mere forsvindende. Det maa synes noget ejendommeligt, at Staten i Virkeligheden ved at ansætte samgifte faar en meget betydelig Fortjeneste. Tager man to samgifte Mennesker, som sidder og arbejder sammen, en Mand og en Kvinde med en Grundløn paa ca. 1 800 Kr., saa har de i Dag et Reguleringstillæg paa 2 388 Kr., altsaa omtrent 2 400 Kr. Hvis de gaar hen og lader sig skille, saa faar de hver 2 400 Kr. i Regule-

ringstillæg. Saa længe de er samgifte, faar de hver kun Halvdelen af det. Det vil med andre Ord sige, saa længe de er gift, tjener Staten 2 400 Kr. paa, at de er samgifte.

Det er blevet særlig grelt derved, at de Tillæg, der er givet denne Gang, de 4 Portioner Reguleringstillæg, er givet de ugifte med det fulde Beløb, paa samme Maade som de gifte. Derved kan ikke længere det Argument anvendes, som tidligere er anvendt, at de samgifte fik det samme som de ugifte, idet de ugifte under 40 Aar fik en Trediedel og over 40 to Trediedele, dog med den Ændring, der skete fra 1. April 1939, hvor de alle sammen fik to Trediedele. Derfor synes jeg, det er ikke urimeligt, at der er blevet rejst denne Kritik af den Maade, de samgifte bliver aflønnet paa. Jeg vil ogsaa mene, at selv om man ikke kan tage det op til Overvejelse i denne Omgang, maa man tage det op inden for Lønningskommissionen og se at komme til et rimeligt Resultat paa dette Omraade. Jeg maa anse det for urigtigt — og det gør ogsaa mit Parti —, at saadanne samfundsmæssigt uønskede Forhold bliver fremmet og understøttet af Staten dels lønningsmæssigt, men ogsaa skattemæssigt. Naar Forholdet er det, at man ved at lade sig skille kan gaa hen og faa en Lønforhøjelse paa 2 400 Kr. i de laveste Lønklasser, og Parterne samtidig bliver ansat lavere i Skat, fordi de bliver beskattet hver for sig, ligger der deri en Opmuntring til at afbryde det normale Ægteskab.

Endelig vil jeg gerne paapege, at med den Vej, man er gaaet med disse Tillæg, fortsætter man en Siksakkurs, som man igennem længere Tid har været inde paa med de forskellige Ændringer i Tjenestemandsløven. Det er ikke mere end halvandet Aar siden, vi fik Børnebidragene, en særlig Understøttelse, som blev givet uden Hensyn til Tjenesteydelsen, med andre Ord udelukkende socialt betonet. I dette Lovforslag gaar man hen og giver ugifte det samme som gifte; med andre Ord, man gaar her ind for Princippet: lige Pengeydelse for lige Tjenesteydelse, uanset at man derved gaar imod selve Tjenestemandsløvens Bestemmelser. Jeg synes, dette viser en Siksakkurs i de Bestemmelser, man fra Aar til Aar træffer med Hensyn til Tjenestemændene, og det kan ikke øge Tilliden til, at det i alle Tilfælde er rigtigt, hvad man gør.

I det hele taget mener jeg, at Tjenestemandsløven, som den efterhaanden er blevet lappet, trænger i allerhøjeste Grad til en samlet Revision. Jeg tror, det er